

Katona Csaba Jézabel szelleme

„És gonoszabbul cselekedék Akháb, az Omri fia az Úr szemei előtt mindazoknál, a kik ő előtte voltak.

Mert nem elégedék meg azzal, hogy Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneiben járjon, hanem elméne és feleségül vevé magának Jézabelt, Ethbaálnak, a Sídonbeli királynak leányát, és elmenvén, a Baálnak szolgálta, és meghajtá magát annak.”

(1Kir 16: 30-31) [HunKaroli]

„És csinált Akháb Aserát is, és jobban haragra indítá Akháb az Urat, Izráel Istenét, mint az Izráel valamennyi királya, a kik ő előtte voltak.” (1Kir 16:33 [HunKar])

Mindenki ismeri, ki így ki úgy, Jézabelt, ezt a gonosz szellemiséget. Sokan foglalkoztak vele, írtak róla. A történetet is ismeri, aki olvasta a Biblia idevonatkozó részeit.

Nem, a történet nem Akhábnál, hanem, mint minden emberi történet, Ádámnál kezdődik. Akháb csak a sokadik volt a sorban a bűnös emberek között.

Már a legelején elbukott az Ember. Sátán hazugságait elhitte, először az asszony, azután a férj. A pokol lett az osztályrésze, Istentől örökké elválasztva, ahol „van sírás és fogcsikorgatás, ahol az ő férgök meg nem hal, és tüzők el nem aluszik.” Ez lett volna, ha Isten könyörületességében, szeretetében máshogy nem rendelkezik. Bukások, bűnök, Istentől való elfordulások sorozata, és a nélküle való élet az Ember számára a történelem. De Isten jó! Könyörülő és irgalmas! Ezért rendszeresen szabadítót küld az ó-szövetségben választott népének, míg azután teljesen megszabadítja a Messiás által az Embert. Ez, az ÚR Jézus Krisztusban és az ő eljövételével lett teljessé, nyilvánvalóvá, és örökre elvégeztetetté.

Az ember a kezdetektől elhajolt az Élő Istentől.

Izraelnek, Isten választott népének története is erről szól. Az ÚRnak újra és újra be kellett avatkoznia, hogy helyreállítsa népét, és a szövetséget. Újra és újra bírakat, vagy prófétákat küldött a Vele való kapcsolat helyreállítására.

Addig nem volt igazán súlyos a baj, amíg a „világ”, a korszellem olyan mértékben meg nem fertőzte Izraelt, hogy királyt kértek maguknak. A környező népekre akartak hasonlítani. Megvetették az Úrral való szövetséget. Elvilágiasodtak, szekuralizálódtak. „Világi” hatalmi rendszert akartak maguknak. Megkapták.

Már az első felkent királynál törvényszerűen hatalmat vett a bűn. Engedetlenség.

Varázslás. (Nem jogszerű hatalomgyakorlás. A hatalom megszerzése, vagy megtartása érdekében jogszerűtlen eszközök igénybevétele. Olyan szellemi hatalom gyakorlása, amely nem Istentől van. Sátáni hatalom, sátáni erők igénybevétele az embereken való uralkodás céljából. Számomra ezt jelenti a varázslás.)

Saul is elbukott. A hatalomvágy igen erős „drog” és nagy kísértés. Az önző emberi természetben, az ő emberben kódolva van a bűn. Csak Isten Szent Szelleme által tudtak ellene állni Isten Szent emberei.

Azután Dávid elesett paráznaságban és gyilkosságban. Ő végül jól döntött, mert megtalálta a bűnbánat helyét (az ÚR által küldött Nátán próféta segítségével). Az ÚR azonban „nem hagyja a bűnt büntetés nélkül, harmad negyed ízig megbünteti az atyák vétkeit a fiakban”. Salamon, bár próféta-király volt és kétszer is szólt az ÚR hozzá, mégis elbukott. Szülei paráznasága kihatott rá, féktelen szexuális vágya (több száz feleség és ágyas) is gondolom ennek tudható be. Végül is amiért az Ige tiltotta a bálványimádó népek leányaival a házasságot, az a bálványimádás, amelyre az idegen asszonyok rá is bírták őt. Ennek a következménye Izrael kettészakadása lett.

Azután a hatalomféltés miatt Jeroboám, bár Isten dinasztiát akart alapítani rá, bálványimádásra készítette az elszakadt tíz törzset, bűnbe vitte Izraelt, pedig az ÚR Ahija által azt is megmondta, hogyan cselekedjék, de ő mégis megvetette az ÚR Igéjét. Következett Isten ítélete. Többször megisméltődött, hogy a trónbitorlók beteljesítették az ítéletet, amit a próféták által kijelentett az ÚR, azután maguk is ítélet alá estek, gonoszságuk és meg nem tért szívük miatt. Akháb Omri fiaként került trónra. Omrit Izrael seregeinek fővezérét a nép választotta királlyá. Nem Isten, hanem emberek. Próféta sem kente föl. Az ő lánya volt Athalia is, aki azután Júdában cselekedte gonoszságait, tört ellene Istennek. Akháb, apja halála után, örökölte a királyságot és a hatalom teljesen elszakadt az Élő Istentől. Feleségül vette Baal imádó Jézabelt, aki valószínűleg papnője, szellemi vezetője is volt annak a bálványimádó vallásos rendszernek. Olyan mértékben elszakadt a tíz törzs Istentől, Olyan mértékben hatalmat vett ez a gonosz szellem, hogy ezt az új bálványimádó vallási rendszert bevezették, gyakorlattá tették. Jézabel és a vallásos rendszere (általában minden vallásos rendszerhez hasonlóan, mivel egy töről fakadnak) üldözni kezdte Isten népét, a hívőket, a prófétákat, az Élő Isten szolgáit.

Teljesen hibás az a nézet, hogy az ÚR a prófétákat és azok „kenetét” a királyok „kenetének” erősítésére, támogatására küldte. (Akháb sem kenetett föl királlyá). Egyáltalán nem, hanem, az Úrral való közösség helyreállítására, az emberek (a királyok, a hatalom) figyelmeztetésére: ha meg nem térnek, következik az ítélet. Természetesen az Istenfélő, az ÚRnak engedelmes királyoknál segítették a próféták a megtartatást, vagy a helyreállást, a Szövetség működését. De azok az Istenfélő királyok személyes vezetést is kaptak az Úrtól. Tudjuk természetesen, hogy voltak, akiket az ÚR választott és kent föl a próféták által a királyságra, de Jeroboám után az elszakadt tíz törzsnél nem így volt. A prófétákat Isten igazságának érvényesítésére a népe megmentésére küldte el az ÚR még pedig általában a politikai, vagy vallási hatalom, az emberi hatalom ellenében! Illés fellépése egy ítélet kihirdetésével kezdődik.

Illés neve– Élijah azt jelenti: az ÚR az Isten, vagy Isten - egy -ÚR. Nincs más.(Jah az Isten.).

Illés küldetése: ítéletvégrehajtás a bűnösökön (fölkenni az ítélet végrehajtóit, Isteni fölhatalmazásban részesíteni), és a szövetség helyreállítása. Előkészíteni a Messiás eljövetelét. Egyengetni az ÚRnak útját. (Minden prófétának ez volt az alapvető feladata.) Illés ezért próba elé állította a vallásos rendszert Isten által. Elküldetett, hogy bemutassa a különbséget az igazság (a valóság –Élő Isten) és a hamis, azaz vallásos rendszer között, hogy nyilvánvalóvá legyen az igazság.

A vallásos rendszer világi függőségi rendszert tükröz (sátáni struktúrát). Piramisszerűen épül föl, (alávetettségi rendszerben) amelynek csúcsán mindig egy egyszemélyi vezető (abszolút tekintély) áll.

Isten kegyelmével szemben, vallásos cselekedetek általi megigazolást hirdet, külsőségekre, bevett szokásokra, tradíciókra épít. Mindig bálványimádással keveredik képek, szobrok, sokszor nem nyilvánvaló bálványok: angyalok, élő vagy halott emberek, pénz stb. „tisztelétével”, kultuszával.

Minden bálvány, ami (aki) a legfontosabb helyet foglalja el az életünkben az Élő Isten előtt. Jellemző az önsanyargatás, önkínzás. Ezért a Jézabeli Baal kultusz a vallásos rendszerek mintaképe lehet, a hosszúköntösű Baal papokkal fűszerezve. (Ahogy ők megnyilvánultak az „előadásuk” során a Karmel hegyen, szinte minden eleme fellelhető a mai vallásos rendszerekben is. Pl. „... hallgass meg minket”, vagy előírt szövegek, „imák” ismételtetése imamalom szerűen, stb.)

Természetesen a legjellemzőbb az, hogy az Élő Istentől (Az ÚR Jézustól) elszakadt, halott állapotban vannak. Üres, élettelen rendszer. Bár látszatra mindent „tisztel”, csak az Élő Istent (az ÚR Jézus Krisztust, a testté lett Igét, az Igazságot) nem.

„Kiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét...”

(2Tim 3: 5 [HunKar])

Azt tiszteltem, akinek, vagy aminek engedelmeskedem.

Jézabelre és a varázslásra jellemző, hogy a férfiakat nem a jó értelemben vett gyermeki állapotban tartja. Uralkodik rajtuk. Döntésképtelenné, halogatóvá, határozatlanná, ingadozóvá, erőtlenné teszi őket. Testi vágyak vonzásában élnek, amelyeken nem igazán tudnak uralkodni. Depresszióssá-, keserűvé teszi „alattvalóit”.

Akháb, mint egy éretlen gyermek, önjutalmazással akarja a háborús vereség sikertelenségét ellentételezni. Megkívánja Nábót szőlőjét, és amikor az nem adja, megkeseredik. A szőlő, Nábótnak az Úrtól rendelt öröksége, Jézusra a szőlőtőre mutat. Akháb megkívánja, el akarja venni, hogy a szőlő helyén zöldséges kertet csináljon, minden elegendő-belegy, világ szerinti hasznos növényt termesszen. Nem szőlőt, de még csak nem is búzát, ami bort illetve kenyeret eredményezhetne, a Krisztussal való közösséget. A szőlő vére a bor, az Ige a mennyből leszállott kenyér.

Jézabel hamis tekintéllyel, a király tekintélyével, hatalmával visszaélve gonosz, bűnös módon megöleti az örökségéhez ragaszkodó Nábótot, elveszi az örökségét (életét, elhívását, szolgálatát). Nábót közösségében élő embereket használja erre (vallásos közössége, rokonsága tagjait). Hamis vádakkal (hazugságokkal) elítéli.

Megköveteti.(Kirekeszteti, közösségi ítélet alá veti?)

Vannak közösségek, ahol a KIRÁLY, az ÚR Jézus Krisztus tekintélyét maguknak sajátítják ki az emberek, fölül emelik magukat a többiekén, visszaélve hatalmukkal, uralkodnak szolgatársaikon, testvéreiken. Elveszik „szőlőiket”, az Úrtól nyert örökségüket. Mert nincs az Élő Istennel közösségük, vagy amikor nincs az Úrral közösségük, hamis szellemre figyelnek, általa cselekszenek. Megtévesztetnek, és megtévesztenek elvévén jutalmukat.

Általában ahová Jézabel szelleme „beépül”, az ilyen csoportokban a nők az igazán „aktívak”, túlbuzgók, sokszor számszerűen is, láthatóan többen vannak az istentiszteleteken, „miséken”, mint a férfiak. Sokszor uralkodnak a közösségben a közösség vezetőjén keresztül és otthon is a férfiakon. Válások, szexuális kicsapongások, paráznaság jellemzők. A férfiakat alkoholizmus és egyéb szenvedélyek tartják fogva. Jellemző a hűtlenség, ellenségeskedések, világias viszonyulások, valamint a pénz szerelme. Nincs önátadás, megszentelődés és az erről való tanítás. Hamis, embereknek (emberi hatalomnak, hatalmi rendszernek) való elkötelezettség, szektásság, kizárólagosság tanítása, félelemből fakadó „hűség” jellemző, amelyet összekevernek az Úrnak és Igéjének való engedelmisséggel. Általában jellemző a megfélemlítés és a félelem.

Akháb életében Jézabel következmény, betetőzése gonoszságának. Megtalálta zsák a foltját. Az Úrtól elfordult, elvilágiasodott hatalom szövetséget kötött a bálványimádó vallással. Valahogy uralkodni kell a népen. Kell valami pótszer, ami jól néz ki, valami szép és ámító. Jó vallásos műsor, egy jól megtanult, megszokott előadás.

Jánoson keresztül figyelmeztet minket a Szent Szellem:

„De van valami kevés panaszom ellened, mert megengeded amaz asszonynak, Jézabelnek, a ki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgálóimat, hogy paráználkodjanak és a bálványáldozatokból egyenek.

Adtam néki időt is, hogy megtérjen az ő paráználkodásából; és nem tért meg.

Íme én ágyba vetem őt, és azokat, a kik vele paráználkodnak, nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek az ő cselekedeteikből.

És az ő fiait megölöm halállal; és megtudják a gyülekezetek mind, hogy én vagyok a vesék és szívek vizsgálója; és mindeniteknek megfizetek a ti cselekedeteitek szerint.”

(Jel 2: 20 -23.[HunKar])

Az Úrtól elfordult, vagy igazán meg sem tért szívben lakozik a hatalomvágy, az önfelmagasztalás, hatalomféltés (és persze egyéb bűnök is) és az ebből fakadó varázslás - a feltétlen (emberek felé való) engedelmisségről szóló tanítások túlhangsúlyozása. A hústesti természet. „Lelki, testi és ördögi” cselekedetek.

Merthogy „a sátán emberölő volt kezdettől fogva”. Ezek vezetnek Isten népének kiközösítéséhez, pusztításához. Akik az ÚRnak akarnak engedelmessé válni, kilógnak a sorból, hiszen szabadok. Mivel Istennek és Igéjének engedelmeskednek, nem lehet könnyen manipulálni őket, ezért előbb utóbb „veszélyesek” lesznek a törvénytelenül felépített, vagy fenntartott vallásos hatalom számára. Az igazság szabaddá tesz.

„És megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket.”

(Jn 8: 32 [HunKar])

Jézust is megkísértette a kísértő a hatalomvágygal, így valószínűleg mi sem leszünk mentesek ettől. Ő így válaszolt erre:

„Ekkor monda néki Jézus: Eredj el Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.” (Mt 4:10 [HunKar])

Másutt mondja az Ige:

„Oh Uram, tied a nagyság, hatalom, dicsőség, örökkévalóság és méltóság, sőt minden, valami a mennyben és a földön van, [tied!] Tied, oh Uram, az ország, te magasztalod fel magadat, hogy légy minden fejedelmek felett! „(1Krón 29: 11 [HunKar])

„Egyszer szólott az Isten, kétszer hallottam ugyanazt, hogy a hatalom az Istené.” [(Zsolt. 62: 13) Tiéd Uram a kegyelem is. Bizony te fizetsz meg mindenkinek az ő cselekedete szerint!] (Zsolt 62: 12 [HunKar])

Jajgassatok, mert közel van az Úrnak napja, mint pusztító hatalom jó a Mindenhatótól.” (Ézs 13: 6 [HunKar])

„Az ország pedig és a hatalom és az egész ég alatt levő országok nagysága átadatik a magasságos [egek] szentek népének; az ő országa örökkévaló ország, és minden hatalmasság néki szolgál és engedelmeskedik.” (Dán 7: 27 [HunKar])

„És hozzájuk menvén Jézus, szóla nekik, mondván: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. „(Mt 28: 18 [HunKar])

„Vigyázzatok atyámfiai, hogy valaha ne legyen bármelyikötöknek hitetlen gonosz szíve, Hogy az élő Istentől elszakadjon;...”(Zsid. 3: 12 /HunKar./)

„Ha valaki szól, mintegy Isten ígéit [szólja:] ha valaki szolgál, mintegy azzal az erővel [szolgáljon,] a melyet Isten ad: hogy mindenben dicsőíttessék a Jézus Krisztus által, a kinek dicsőség és hatalom örökkön-örökké. Ámen. „ (1Pét 4: 11 [HunKar])

„...Istent imádd, mert a Jézus bizonyágtétele a prófétaság lelke (Szelleme)”. (Jel. 19: 10 HunKar)

„Ez a Lélek (Szellem) bizonyágot tesz a mi lelkünkkel (szellemünkkel) együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.”

(Róm 8: 16 [HunKar])

A Szent Szellemet azért küldte el Jézus, hogy helyre állítsa az ÚRral való kapcsolatunkat, és hogy figyelmeztessük az ÚR nagy és rettenetes napjára a hitetleneket, amely eljön az ítéletre minden gonosz és bálványimádó nemzetség ellen. Nekünk pedig, akik hiszünk az ÚR Jézus nevében és szeretjük egymást, a megváltásunkra, az ÚR Jézussal való találkozásunkra, a szabadulásunkra mutat.

Az ÚR mondja:

„Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; a mint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.” (Jn 13:34 [HunKar])

Az ÚR közel! Jövel URam Jézus!
Páztón, 2010. november 17-én. Katona Csaba